

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Croesvs Et Codrvs. hoc est, Copiæ Et Inopiæ Damna vel
Lvcra, à bono iustoq[ue] Mundi Governatore Deo
Distribvta**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1648

§. 2. Poëticum exemplum diuitis vitam prolongare cupientis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52359)

latur, tu verò cruciaris. Illius crux fuit temporaria, tua erit æterna; tua voluptas erat fluxa & brevis, illius semper durabit. Sicut ergo illius mors fuit *pretiosa*, ita tua *pestima*. Ad quem finem quisquis respicit, more sapientum, utique non solum patienter, verum etiam libenter fert paupertatem, ut quæ exitum habet longè latiore at securiore.

§. II.

Poëticum Exemplum divitis vitam prolongari cupientis.

Quàm autem inuiti sese sinant ex hac vita expelli, quibus est aurum, & omnis rerum copia, qua sunt irretiti, eleganti dialogo Lucianus expressit. In eo enim cum Charontem induxisset de Mercurij, in animabus sistendis, nimiam moram querentem, Mercurius sudore madens, ac pedibus pulvere conspersis, crebroque anhelans, suspirijsque assiduis fatigationem professus, tarditatem suam excusat, quod tempus insumpserit, in scelesto quopiam (& monstrabat eum) aufugiente prosequendo. Aufugisse verò illum, quod diutius vivere cogitaret; esse autem vel regem quempiam, vel tyrannum, quantum quidem ex eiulatu eius conijcere licuerit: *nam ingenti quadam ex fe-*

Lucian.
in Cata-
plo, sive
tyranno.

licitate se deiectum querebatur, Quamuis enim filum Parcarum jam defecisset, stultum tamen superuiuere omni modo conatum, ac planè euasurum fuisse, nisi pauperculus aliquis Philosophus, qui baculum manu gestabat, auxilio fuisset, itaque diues ille comprehensus alligatus vinculis esset. Ex quo enim eum Atropos Mercurio traderat, per omnem viam se retrahere atque obniti numquam destitit captiuus. Quin pedibus solo oppositis, ita se offirmauit, vt inter ducendum Mercurio non parum negotij exhibuerit. Aliquoties supplicabat, ac deprecabatur, ingentia daturum se pollicens, si vel paululum dimitteretur. Megapenthes autem Lacydæ filius, tyrannus is erat, qui ad superos remeare cupiebat, vel prece, vel pretio id obtinere nitens. Cuius rei cum ex ipso tyranno causam audire vellet Clotho, respondit, domum se semipfectam reliquisse, quam vellet ad fastigium perducere: quin, (quia eum nugas agere dicebat Clotho) saltem vnum diem apud superos adhuc degere vt sibi liceret, rogabat; quo tempore de pecunijs vxori nonnihil iniungeret, atque vbi defossum thesaurum habuerit, demonstraret; quem

P oppidò

oppidò dolebat in Megacelis inimici sui ma-
 nus deuenturum. Dolebat etiam murum
 manere imperfectum; & nauium stationem
 inchoatam, & Pisides sub iugum nondum
 missos; & Lydis tributum non imperatum;
 nec sibi adhuc magnificum monumentum
 erectum: nec inscripta & commentarijs
 credita, quæ in vita gesserat; quibus expe-
 diendis, non vnum diem, sed viginti annos
 consumturus erat. Dolebat, vxorem suam
 seruo, filiam tyranno in manus venturam;
 statuas & imagines sibi erectas, euertendas;
 neque illorum vllum, qui eum, tamquam
 amicissimi, instar Numinis alicuius adora-
 uerunt, obstiturum; & mille alia talia.
 Nam auro, argento, purpurâ peristromatis,
 equis, cœnis, famulitijs, delicijsque omni-
 bus carendum erat; ac insuper Rhadamanti
 iudiciû vehementissimè metuebat, apud
 quem suas crudelitates ac libidines, aliaque
 flagitia sciuerat acriter accusanda; à quo,
 quia & ipse noua supplicia, & ad immanita-
 tem suam explendam recens inuenta in ter-
 ras induxerat, præter alias pœnas, iussus est,
 non more ceterorum bibere ex obliuionis
 fonte, vt hoc pacto tantò grauiora tormen-
 ta persentisceret, recordans, semperq; ani-
 mo

mo versans, & quis fuerit, & quanta apud superos potentia præualuerit: maximè autem, cum animo identidem recoleret, quantis doloribus, quantas delicias ac voluptates commutârit, ex Cræso Irus, ex fortunato infelicissimus factus. Hæc ferè, & plura de *peffima* diuitis morte Lucianus.

§. III.

Poëticum Exemplum pauperis morte gaudentis.

At de Cynisco paupere, & Micyllo futuro, omnia in contrarium recenset, qui Hecates cœnâ ac ouis lustralibus, cumque his sepiâ crudâ, deuoratis vitam finire: illudque solùm, contra Parcas, questi sunt, quòd tam longo tempore, apud superos errare, permiffi essent; & Lachesis vniuersam colum ferè illis solis adglomerasset. Nimirum adeò pauperes erant, vt eam ob causam se à Morte contemni ac negligi arbitrarentur, neque exiguam esse iniuriam existimarent, tot annis in vita relictos esse. Quærit igitur Clotho, cur tam grauitè ferant vitæ moram, pro qua alij mille auri puri talenta se duros repromiffissent? Cui respondet Micyllus: *Non admodum me delectat munus illud Cyclopi, videlicet in hunc modum polliceri:*

P 2

Post